

मञ्जुश्रीगुरु

(धर्मश्रीमित्रया संक्षिप्त इतिहास)

श्री वद्री रत्न वज्राचार्य

मञ्जुश्रीगुरु

[धर्मश्रीमित्रया संक्षिप्त इतिहास]

लेखक :—

वद्री रत्न वज्राचार्य

स्वसाहित्य :—

वज्राचार्य अध्ययन मण्डल

पिकाक :—

नरेश मान वज्राचार्य

० पिकाक : नरेश मान वज्राचार्य

० प्यक्वगु खुशिई : १५००

० तिथि : ने. सं ११०७ ध्यो चाकु सन्हु

० व्याक्क अधिकार च्वमि याके

० मू : २/-

० थाकू : पपुलर आर्ट प्रिन्टिङ्ग प्रेस
सबल बहा ये ।

छत्वाखँ

अब खँ स्वयम्भू पुराणे षष्ठमोष्ठयायस चवंगु खँ खः ।
उकिहे स्वया अब छुं धर्मधातु मण्डलवा बिषय कथं संक्षिप्त
नात्र अक धर्मश्रीसिद्धया खँ चवयागु जुल । जि सःगु
स्यगुना छुं मखु सःस अये संक्षिप्त अक चवयागु खत, थुकि
मगायु द्वंगु स्यःगु आपालं दयफु अप्सां स्वया दिव्यायिपि
दीपिसं क्षना तवादि धंगु मनंतुना ।

अब सकू प्यक्कगु पाले जिह्य शिष्य नरेशमान
वज्राचार्यं प्रकाशने हगु जुल अय् जुगुलि जिह्य शिष्ययात
धन्यवाद बिद्याचवना । प्रेसतक्कवना मागु बहलि व्युपि
राजु वज्राचार्य व त्रिरत्न वज्राचार्य व याकनं छापेयाना
व्युह्य प्रेस थुवा बच्चु मुनि वज्राचार्य यातनं धन्यवाद ।

—वद्री रत्न वज्राचार्य

छत्वाखँ

थुगु सफू वज्राचार्य अध्ययन मण्डलं प्यववगु खुशी
पिकयागु जुल । थव सफू गुरु वद्रीरत्न वज्राचार्यज्यू या
मने वगु खँ मखु, थव स्वयम्भू पुराणस चवंगु ख । थव
सफूति स्वयम्भू पुराणया षष्टमोऽध्यायस चवंगु धर्मश्रीमित्रं
द्वादशाक्षरया अर्थ कने सफया महामञ्जुधीगुरु याथाय्
वना अर्थ न्यनेधका महा चीन वनेत नेपा दे जुका वगु
बुद्धते जुगु तत्कालिन घटना न्होबोया तगु दु । अथेहेतुं
शिष्यया गुरुप्रति दयमागु सद्मादना व गुरु द्रोहि या
कुफल नं कयना चवंगु दु आदी ।

न्हापाहे धाय्धुन थव सफू वज्राचार्य अध्ययन मण्डल-
या स्वसालय् प्यववगु खुसी पियना चवनागु जुल । वज्रा-
चार्य अध्ययन मण्डलया मू उद्देश्य नेपाया न्हापांगु धर्म
बौद्ध धर्म व संस्कार संस्कृति यात स्वाकातयेत धर्म
संस्कार व संस्कृति अध्ययन यायगु ख ।

अन्तस थव सफू बियनेत व्यापक छर्च हना व्युह्य
वज्राचार्य अध्ययन मण्डलया शिष्य नरेश मान वज्राचार्य
यात धन्यवाद वियाचवना । अथेहे सफू पियनेत सिमधतले
मागुतक ग्वहालि व प्र.फ. सोम्ह राजु वज्राचार्य यात
धन्यवाद । मञ्जुश्रीया बलक हयाव्युम्ह त्रिरत्न वज्राचार्य
व प्रेस थुवा वच्चु मुनि वज्राचार्य यात नं धन्यवाद ।

—वज्राचार्य अध्ययन मण्डल

धर्मश्रीमित्रया संचिप्त इतिहास

छगू समये स्वयम्भू गोपूच्छ पर्वतस श्री
शाक्य सिंह भगवान बुद्ध मैत्रिबोधिसत्वयात
धर्मश्रीमित्रया विषय आज्ञादय्का बिज्यागु ।

॥ थथे ॥

बाराणसी धालसां काशीदेशे बिक्रम-
शील महा बिहारे च्वना च्वम्ह धर्मश्रीमित्र
धयाह्य महा पण्डितं न्हिन्ही विहारे च्वना
सुद्धालु भक्तजनपि आपालं मुंका नाम-
संगीतीया व्याख्या याना च्वंच्वन । बाखं
न्येःबपिनं आपालंहे दया च्वंच्वन ।

अथेहे हिल्ली कना च्वँच्वंथें कना च्वं-
 बले व्याख्या यायां द्वादशाक्षर धयागु झिनि-
 ग्वः आखः धालसां अआ इई उऊ एऐ ओऔ
 अंअः या व्याख्या याये मफया धर्मश्रीमित्रं
 बाखं कनेगुहे छूगु जुल ।

बाखं न्यःवःपि सकल्यें थथःगुछें ल्याहां
 वन अनंलि बाखं कनीह्म धर्मश्रीमित्रया मने
 सापामिक धन्दाजुल । “कने खुन्हुहे थब द्वाद-
 शाक्षरया छँ महा मञ्जुश्रीगुरुयाथाय् वना
 न्यः वने” धका मत्तितयाः बारानसी क्षेत्रं
 महाचीन देशेवने धकाः धर्मश्रीमित्र गमन
 जुल ।

अनंलि वासं वाय् च्वँच्वं ववं नेपाल
 मण्डलेथ्येंका धर्मश्रीमित्र महाचीन देश वनेगु
 लँ मसिया लँ मामां निभाद्यो बीन अयनं
 चीन देश वनेगु लँ मसिया सुयाके न्यने सुय-
 के न्यने जुयाः उखें थुखें स्वस्वं बुया छामं
 छामं बना च्वंच्चन ।

पूर्ब पाखें ख्युंयाः पश्चिम पाखे ह्याउं
निभाद्यो वनानं चवंचवन, स्वर्गते चखुं चात
च्याररं चुरुर हाहां थभःगु स्वः सालानं
चवंचवन ।

चीन देश वनेगु लँ न्यनेपिं सुं छह्यहे
मदु । बल्ल बल्लं ब्वि हल् जोतेयाना चव-
चवंह्य बुढाह्य ज्यापु छह्य खन । वयाकेहे चीन
देश वनेगु लँ न्यनेमाली धकाः धर्मश्रीमित्र
बुं बुं वन तर व बुढाह्य ज्यापुं सिंहत निह्य-
सित हल् जोते याना चवंगुखनाः धर्मश्रीमित्र
पण्डित तचोतँ अजुगति चायाः हल् जोते या-
ना चवंह्य ज्यापु यात तापाकहे स्वयाचवन ।

सिंहत खनाः मनय् अजू चाया चवंह्य
धर्मश्रीमित्रं तापाकहे ज्यापु याके थथे न्यन-
अय् आवा चीन वनेगु लँ गुखेपाखे खः हाँ ?
धर्मश्रीमित्रयात स्वयाः ज्यापुं थथेधाल चीन
वनेतला यक्वहे तापानि भाजु,

धर्मश्रीमित्रं थथ्यधाल - तापागुया खँ
छाय् आवा चीन वनेगु लँ जक कना केना
व्युरे । हानं ज्यापुं थथ्यधाल-थौयात म्वाःल
भाजु लिवात कनेजि छन्त चीन वनेगु लँ
केनाबी, थौं जिगुहे छेँ बासं च्वना बिज्याहुँ ।

ज्यु आवा थौं छिगुहे छेँ बासं तया
दिसँ कने चीन वनेगु लँ केना कना बियादिसँ
धका पण्डित व ज्यापु निह्यसिया खँ ह्लाह्लां
ज्यापुं हल् अनहे तोता थकल थौंया अद्यापि
सावाभूमि धालसां (सामाखुसी) धयागु दहे-
दनि । ज्यापुं धर्मश्रीमित्रयात बोनायंका
थ.गुछेँया पिरी बासं तल ।

धर्मश्रीमित्र पण्डित पिरी संतुं देने-
धकाः गोतुल । ज्यापुं घाराङ्ग खापा ग्वया-
हल खवनं ख्वाराक्क तल । धर्मश्रीमित्रनं
जिनं न्ह्योवय्केमालधकाः मत्ति तयाः गोत्तु-
ह्य पिरीया दुने क्वारा क्वारां खँह्लागु सलं
धर्मश्रीमित्रया न्ह्यो वय्के मफुत ।

अन बासं ब्यूम्ह बुढाम्ह ज्यापुया ल्या-
 सेपि कला निह्य दुगु जुया च्वंचदन । बाचा
 जाल, दुने क्वारा क्वारां खँ ल्हाना च्वंगु
 सलं धर्मश्रीमित्रया न्ह्यो वय्के मफुत । न्ह्यो-
 नं वहेमव, तीजक दन “जि गन्या थाय् बासं
 च्वं वय्लात क्वारा क्वारां छुकिया खँ”
 धकाः कला भात खँ ल्हाना च्वंथाय् धर्मश्री-
 मित्र पण्डित क्वेप्वा होते ल्हाय्पं दिकाः खँ
 न्यना च्वंचवन ।

दुने खँल्हाना च्वंगु थथे – हे मञ्जुश्री-
 गुरु थौं पिरि बासं तयाह्य सु ? धकाः
 भातयाके कलापिसं न्यना च्वंचवन ।

थव बारानसी देशे बिक्रमशील महा
 बिहारे च्वंह्य धर्मश्रीमित्र खः । वं नामसंगी-
 ती च्वंगु द्वादशाक्षरया व्याख्या याये मफयाः
 जि नापलानाः न्यनेत चीन देशे वनेत वम्ह
 खः म्वासां म्वासां वयात चीन थ्यंःक छाय्
 छोय् धका जि बोनाहयागु खः धकाः मञ्जु-
 श्रीगुरुं आज्ञा दय्का बिज्यात ।

ध्व खं न्यनाः वरदा व मोक्षदा धर्मापि
मञ्जुश्रीया कला पिसं धर्मे न्यःन - हे गुरु
छाय् वयात पिने पिरो वासंतया बिज्यानागु
हुने ध्येने मज्जुला ?

कवेँ एवा होते न्हाय्पं दिकाः न्यना
च्वंम्ह धर्मश्रीमित्रं कवेँ एवा होतं ध्व खं
ताय्चंहे “जि गुरु धका गथ्ये म्हसिके मफत”
धका अनहे लुखा खलुई भोसुनाः न्ह्योवय्का
च्वंचवन ।

कन्हेखुन्हु सुथ ह्तापां वसिव पूवःपि
गुरुमापिसं लुखा खलुई भोसुनाः न्ह्योवय्का
च्वंम्ह खनाः गुरुमापिसं थँगुजुल ।

अनंलि धर्मश्रीमित्र दनाः मञ्जुश्रीगुरु-
यातनं गुरुमां पित्तनं पालि भपुया मञ्जुश्री-
याके द्वादशाक्षरया व्याख्या धर्मश्रीमित्रं न्यँगु
जुल ।

धर्मश्रीमित्रयागु बिन्ति न्यना मञ्जु-
श्रीगुरुं आज्ञाजुल - हे धर्मश्रीमित्र द्वादशा-
क्षरया व्याख्या कनेत बिनां छन्त धर्मभातुया
अभिषेक बियाः दिक्षा मबियकं कने मञ्जू ।

अथेया निर्मित छंत्तापां धर्मभातुया
दिक्षानि काय्माल धकाः गुरुं आज्ञा जुस्येलि
पुनर्बार धर्मश्रीमित्रं बिन्ति यात- हे गुरु जि
भिक्षुजुया च्वनाम्ह जिके छुं धन द्रव्य
इत्यादि मरु दक्षिणा बीगु वस्तु छुं महु ।

अथेया निर्मित जि छल्पोल थेंजाःम्ह
गुरुयाके दिक्षा गथेकायेधका बिन्ति यास्येलि
गुरुं हानं आशवासन बिया बिज्यात - हे
धर्मश्रीमित्र गुरुयात सद् पात्रम्ह शिष्य दस्ये-
लि संपूर्ण धन द्रव्य रत्न इत्यादि पूर्णजुल
धैगु भाब ख ।

गुरुयात शिष्यमा शिष्ययात सद्गुरुमा
अथेया निर्मित छं जितः धनद्रव्य मब्बूसा

जि संतुस्त धकाः मञ्जुश्रीगुरुं धर्मश्रीमित्र-
यात धर्मधातुया अभिषेक बोत स्वयम्भू ज्यो-
तिरूपया न्होने धर्मधातुया रजमण्डल चवया
विधिये धर्मश्रीमित्रयात अभिषेक आदि बिया
द्वादशाक्षरया व्याख्या यायेगु स्यना बिज्यात ।

हानं स्वयम्भू ज्योतिरूपयात धर्मधातु-
बागीश्वर धंगु नामं जायेकाः पूजा भावनं
याना बिज्यात ।

गुरुं दिक्षा सहितयाना द्वादशाक्षरया
व्याख्या यानाः कना बिज्यागुलि धर्मश्रीमित्र
तच्चवतँ लय्तायाः गुरुयात गुरुदक्षिणा वबी
थ्वबी मदया थःगु आत्मा स्वरूप शरिरया
रत्नमण्डल दय्का गुरु दक्षिणा ब्यूगु जुल ।
मञ्जुश्रीगुरुनं तच्चवतँ लय्तायाः शिष्यंब्यूगु
दक्षिणा स्वीकारयानाः शिष्ययात बेलाबिया
छं न्हापायथे विक्रमशील महा बिहारे वना
थुगु नामसङ्गीतीया अर्थ वाह्यार्थ गुह्यार्थ
छुतेयानाः व्याख्या याः हुँ, जिनं छन्हुया दिने

छंगु धर्म कथा न्यनेत वये धका गुरुं आजा-
 दय्का बिज्यात, हानं गुरुं धैबिज्याःगु खँ
 न्यना धर्मश्रीमित्रं - हे गुरु छःपि बिमज्याई
 बिमज्यासैं मज्जूखंला जिगु बिहारे बिज्बाय्-
 हेमा तर छपि गु गु रूपं बिज्याय्गु धकाः
 धर्मश्रीमित्रं बित्तियागु जुल ।

हे धर्मश्रीमित्र जि न्ह्यागु रूपं वःसां
 उफोस्वांया चि जोनाः जि वय् उफोस्वां जोना
 वःह्य जि धकाः ह्यसोकि ।

गुरुं धागु खँ न्यना मञ्जुश्रीगुरुया
 पालि निपासं भोपुयाः धर्मश्रीमित्र थःगु
 काशी देशे ल्याहांवन । अनंलि बाराणसी
 क्षत्रे थःगु देशेः थयंक बना बिक्रमशील महाबि-
 हारे धर्मश्रीमित्रं ह्यापायाथ्ये स्रद्धालु भक्तज-
 नपि मुंका धर्मासिने चवनाः गुरुं आजा जुया
 हःगु बमोजिम नामसङ्गीतीया व्याख्यायाना
 चवंचवन ।

हानंः वाखं कनधका आपालंहे स्रद्धालु

भक्तजनपि वया ह्यापायाथ्येहे फुदकं बाखं
न्योवया च्वंचवन ।

बाखं सिमधनि, श्वाथगु वसतंपुह्य
खिति पायेंपायें दुह्य सँ जता जता ग्वाय्
दारी ताता हाक जुया छिंगचवना च्वंह्य
गंसिजुया वपिताता सीदुह्य प्वा द्वाहांवंह्य ह्नि
स्वाल्याहां लाः प्यालाहां वह्यः मिखाय्
पिचः ग्वारा ग्वारा दुह्य दुर्गन्ध नवःम्ह स्व-
यहे घचाई पुसे च्वंम्ह छम्ह तुतामं चुया थर
थर खाखां बाखँ कनाच्चं थाय् बिहारे उफो
स्वां छफो ज्वना द्वाहांवल बाखं न्यना च्वं-
पिसं द्वाहांवःम्ह बुढा खनाः घःचाया काल
कुलुहाल ।

छाय् हागु धका धर्मश्रीमित्रंमिखा बोय्-
का स्वत, उफो स्वां जोना वःम्ह बुढा खन
खनेवंहे मखंछु याना म्येथाय् स्वयाः बाखं
कन, उखे पाखे हे बुढा खनेदय्क वल, हानं
जव पाखे वल, धर्मश्रीमित्रं गुरु नाले मछाला

खव पाखे स्वत उखे पाखेहे थर थर खाखां
 खनेदय्कः वल धर्मश्रीमित्रयात गय्याय् गय्-
 याय् जुल, जि गथ्येधका गुरुनाले जि गुरु-
 धका नतुल धाय्वं जितः बाखं न्यों वःपिसं
 स्वय् मज्ज्यूम्ह फोगिया शिष्यधकाः धाइधकाः
 भेषधारि मज्जुश्रीगुरुयात खंसा मखं छु यायां
 बाखनं याकनंहे सिधय्कल, बाखं सिधय्कु-
 स्येलि बाखं न्योंवःपि सकल्ये विहारं पिहांवन
 भेषधारी मज्जुश्रीगुरुनं बिमुख जुया फहिला
 ल्याहां बिज्यात ।

अनंसी धर्मश्रीमित्र धर्मासनं ववहां वया
 म्येगु लंपु हिलावना गुरु नापलानाः नक
 तिनी जक खंम्हथ्ये हतर पतर यानाउफोस्वां
 जोना च्वंम्ह भेषधारी मज्जुश्रीगुरुया न्ह्योने
 दनाः छपि बिज्यानागु ताउ जालला छपिन्त
 जि खंके मफुत धका मिथ्या वचन ह्लानाः
 धर्मश्रीमित्रं मज्जुश्रीगुरुया पाली निपाय् सं
 भपुल गुरुयात खंसां मखं छु यागु पापं

धर्मश्रीमित्रया मिखा निग्वलं मञ्जुश्रीगुरुया
पाली कुतुंवन, धर्मश्रीमित्र मिखां मखन
कां जूह जुल, अवलें निसें मञ्जुश्रीगुरुया
पालीई मिखाया चि दुगु जुल ।

अनलि धर्मश्रीमित्रया मिखां मखंस्येली
गुरुयात थथ्ये विन्तियात- भो गुरु जि सिस्ये
मसिस्ये मिखां मखंछु यानागु पापं जि थौं
कां जूह जुल, कांजवीकाः मिखां मखंका म्वाना
चवनागुया छुंसारगु मखुत अथ्येया निम्ति
प्राणहे छोया बिज्याहुं धका खोया विन्ति
यास्येलि मञ्जुश्रीगुरुं पुनर्वार आज्ञाजुल ।

हे धर्मश्रीमित्र छंके अथेनं ज्ञान मदुनि
छं जितः आत्मादान याना धासानं धाथ्ये
दान याःगु मखुनि अथेनं संसारे छंजक मखु
गुह्य गुह्यसिनं गुगुइन्द्रीयनं छुछु शुभाशुभ
कर्मयायी वं अवश्यनं उगु उगुहे इन्द्रीयनं
भोग मयासें मगा तर छंगु मिखा जि कांया-
नागु मखु, जि छन्त मिखा तया बीफुगुनं

मखु, अथ्येहेनं मिखा मदुसां छं ज्ञान दृष्टीं
 खनेमा धका महामञ्जुश्रीगुरुं धर्मश्रीमित्र-
 यात भंसं मिखा धालसां(नुगः मिखा) छुनाः
 धर्मश्रीमित्रयात ज्ञानश्रीमित्र धकाः नां छुना
 थनीनिसें छंगु नां ज्ञानश्रीमित्र जुल धकाः
 मञ्जुश्रीगुरु नेपाल मण्डलेय्तुं ल्याहां
 बिज्याना थःगु निवासस्थाने मञ्जुश्री पर्वत
 संतुं माने थौंकन्हे मिखाबा चिदुगु पादुका-
 चैत्य धालसां मञ्जुश्री चैत्य स्थानस बिज्या-
 नाः विक्रमशील बिहार यागु खँ संपूर्ण
 थव स्त्रीपिं निम्हेसितं कना बोधयानाः
 स्त्रीपिं निम्हं सहितयाना आकाशे च्वना
 समाधियोगं थःगु शरीर भइमयाना लीन
 जुया बिज्यात ।

थथ्ये भगवान बुद्धं मैत्री बोधिसत्व
 यात धर्मश्रीमित्रया विषय कना बिज्याःगु खँ
 संक्षिप्त मात्रं क्वचाःगु जुल ।

-ॐ।०।ॐ-

(१३)

